

יות. זה רק לטובתך" הייתי מוכרח להביט מפני שלחצו על הגרון שלי. "המישטרה היתה תופסת אותי לפעמים. פתחו לי תיקים. הרבה תיקים. לא יודע בדיוק כמה. מישוהו אמר שיש לי כבר 16 תיקים. בבית-המישפט שמעתי שאומרים שיש לי כבר אולי חמישים תיקים. מה אני יודע?!"

בספטמבר 1974 נתפס משה מזרחי ו הועמד לדין בפני שופט-הנוער עמיקם פיאלקוב בתל-אביב. עד להוצאת גורדינו נכלא למשך שבועות מיספר בתא אחד עם עבריינים אחרים בבית-המעצר בר אברכיבי. כאשר גזון לשלוש שנות מאסר הוא נשלח לבית-הסוהר בתל-מונד.

מיטרד

גדול מדי

ה שופט עמיקם פיאלקוב: "נאלצתי לשלוח את הנער הזה לתל-מונד משום שלא היה עבירו מקום במוסד סגור לעבריינים צעירים. לא היתה לי ברירה".

גונרר אריה ניר, נציב שירותי כתייהסוהר: "הצעיר הזה צבר הרבה תיקים ונשלח אלינו ב-13 בספטמבר 1974. נכון, אנחנו לא שמחים כשנשלחים אליו צעירים מתחת לגיל 16. יש לנו אומנם אגף מיוחד עבורם. אך הם מהווים מיטרד גדול מדי. אנחנו צריכים להשיג עליהם במיוחד ולצורך זה זקוקים להרבה אנשים. כל שנה אני מבקש שלא ישלחו אלינו נערים צעירים כאלה. אבל כששולחים ארץ תם אני יכול להתנגד. הם באים עם צו מטעם בית-המישפט".

משה מזרחי: "מאברכיביר העבירו אותי לתל-מונד. הכניסו אותי לתא אחד עם שמונה אסירים מבוגרים. באותו זמן היה גם אחי בן ה-17 בבית-הסוהר הזה. גם הוא קיבל שלוש שנים על פריצות וגנני

בין העולם התחתון של שבזי

והפושעים המועדים בכלא תל-מונד נדחף משה מיזרחי אל המוות

"כשהתעוררתי היה חושך ושקט מסביב. היו לי כאבים גוראים. בכיתי במיטה. פחדתי לרדת ולבקש עזרה מהסוהר. פחדתי שיהרגו אותי.

"למחרת כבר נודע בכל בית-הסוהר ש השלושה דפקו אותי בתא. האסירים האחרים התחילו גם כן להתעסק איתי. אפילו באמצע היום. היו מכניסים אותי לבית השימוש, מאיימים עלי בסכין גילוח על הגרון ומתעללים בי. אני הייתי עובד בר אסוף הזבל בכלא. היו תופסים אותי בפני גיח ומשכיבים אותי. אפילו בחדר האוכל, אחרי שהיו גומרים לאכול, היו משכיבים אותי על השולחן.

"כל לילה אחרי כיבוי האורות היו שלוש האסירים בתא שלי עולים ויורדים מהמיטה שלי. ככה זה נמשך לילה אחרי לילה. עד שאחי יצא מהצינוק.

"באותו יום העזתי ללכת לסמל הסוהר

רים. סיפרתי לו שדופקים אותי בתא ור שיעזור לי. הוא ענה לי: עזוב! אתה לא היתיד שעושים לו את זה! הוא שלח אותי חזרה לתא. לא רציתי לחיות יותר. רציתי למות. לקחתי חתיכת פה והתכתי לי את היד. גזל לי דם. לקחו אותי למרפאה ושם חבשו אותי".

רק אחרי ניסיון ההתאבדות של משה מזרחי הוא הובא לבית המישפט המחוזי. שם החבר הערעור שהגיש על גור-הדין לשלוש שנות מאסר שגוגור עליו.

מספר משה מזרחי: "באמצע המישפט קמתי והתחלתי להגיד לבית-המשפט ש דופקים אותי בתל-מונד ושלא ישלחו אותי לשם שוב. שופט אחד צעק עלי: שבו! אתה משקר! הוא אפילו לא נתן לי לגמור לספר מה שרציתי. אבל קיבלתי הקלה בר עונש. שלחו אותי למוסד נווה-חורש".

השופט עמיקם פיאלקוב: "הנער

מפקח הנוער

משה מזרחי

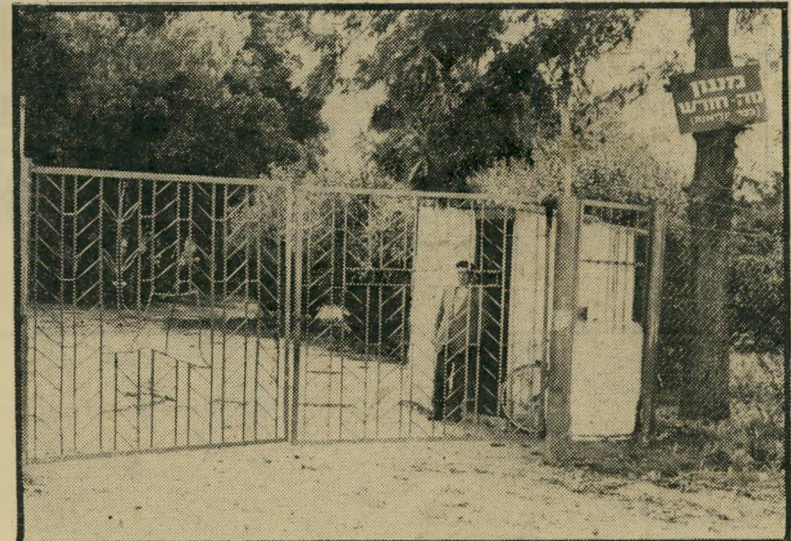
כמו כל הנערים שמגיעים היום למוסד הוא יותר כישורני מאיתנו בענייני-פשע".

מזהיר המפקח המחוזי מנחם וגשל.

בות. אבל אחי גבוה ממני וחזק. אני נמוך ואין לי הרבה כוח. הוא היה מגן עלי כל הזמן.

"יום אחד התחילו שלושה אסירים בתא שלי לשים עלי ידיים. אמרתי להם ש יעזבו אותי. כשיצאתי לטיול בחצר סיפר תי לאחי שהאסירים איתי בתא גובלים לי את הבגדים. התביישתי להגיד לו את האמת מה הם רצו לעשות לי. אחי תפס שניים מהאסירים שהיו איתי בתא והכניס להם מכות. תיכף שלחו אותי לצינוק. הוא ישב בצינוק שבוע ימים.

"באותו לילה ירדו עלי שלושה אסירים בתא שלי. הם שמו לי שמכה על הראש, תחקו לי את היד בסכין גילוח כדי להזהיר אותי שאם אדבר הם יכולים לגמור אותי לגמרי. אחרי זה הורידו לי את המכנר סיים. השכיבו אותי על תבטן ועלו עלי האחד אחרי השני. התעלפתי.

מוסד הנוער

מהמוסד הזה נשלח לתא-המעצרים של מישטרת חדרה, לפני כחודש ימים, נער אחד שנרצח על-ידי חבריו למעצר, שניסו לאנוס אותו. במוסד זה ישב משה מזרחי אחרי שיחרורו מתל-מונד.

עירער בבית-המישפט המחוזי ואז הוחלט להעביר אותו למוסד נווה-חורש. שלוש השופטים הבינו בטעות, לפי הסבריו של קצין המיבחן, שהמוסד הוא מעון סגור.

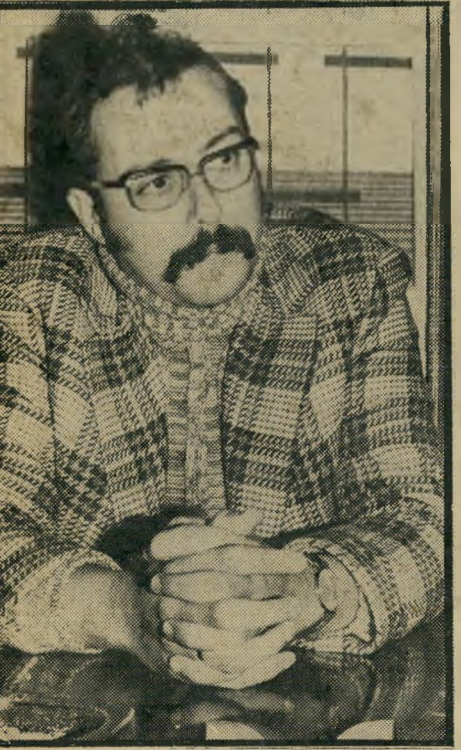
חמש זקות

אחרי 12

משה מזרחי: "גם במוסד ניסיתי להתאבד. גם שם ניסיתי לחתוך את הוורידים בידיים שלי. המדריך היה מעליב אותי בפני שאר הילדים. הוא היה קורא לי: בוא הנה, המאניאק שזייגו אותו בתל-מונד! הילדים היו צוחקים עלי ור מכנים אותי בשמות. לא עניתי כשהמדריך היה קורא לי "המודיין". קיבלתי מכות בכיתי רציתי למות. ברחתי פעם מהמוסד אבל חזרתי חזרה. בבית, אצל הורי ב שכונת שבוי, לא היה לי מה לאכול. בכי תי וחזרתי למוסד. כמה פעמים ברחתי ו חזרתי. בסוף שמו עלי שני ילדים מבוגרים יותר שישמרו עלי. ההורים שלי ביקשו מהם באופן אישי שישמרו עלי. אבל זה לא עזר.

"הילדים, שהיו שומעים כי המדריך קורא לי "מאניאק" הורידו לי את המכנסים וניסו לעשות לי מה שעשו לי בתל-מונד. ברחתי. אבל עוד פעם חזרתי. לפני חודש הייתי בחופשת שבת בבית. כשעמדתי ל חזור למוסד עצרו אותי שני שוטרים על יד הבית. הם שאלו אותי: איסוף הטייס? אמרתי להם שלא גנבתי ושאתי צריך ל חזור למוסד. הם נתנו לי אגרוף ומכות בכל הגוף. לקחו אותי למישטרה ואחרי שעתים שיחררו אותי.

"דיברתי בטלפון עם המדריך שלי ב מוסד וסיפרתי לו שקיבלתי מכות. שכל הגוף שלי כואב ואני הולך לרופא. הבטחתי לחזור למחרת למוסד. אבל המדריך

מנהל המוסד

שמואל גליק

טוען, הנער הגיע למוסד נווה-חורש חמרי שה רגעים אחרי שעת האפט. הוא כבר לא פחד משום דבר והכלא אינו מרתיעו.

אמר לי שאם לא אחרו ישלחו אותי לתל-מונד. אמרתי לו שאחזור מיד. זה לא עזר. הוא אמר לי שאני יכול לנסוע ישר לתל-מונד. ביקשתי לדבר עם מנהל המוסד אך הוא סגר לי את הטלפון. לא רציתי ש ישלחו אותי עוד פעם לתל-מונד אז לא חזרתי למוסד והתחלתי להתחבא.

שמואל גליק, מנהל המוסד כי נווה-חורש: "משה מזרחי הגיע אלינו מאוחר מדי. זה היה חמישה רגעים אחרי השעה השתיים-עשרה. לא היה כבר מה לעשות איתו. העובדה שהוא כבר טעם את טעם הכלא לפני שבא אלינו, היתה לרועץ. לא היה כבר במה להפחיד אותו. קיבלנו אותו בדרועות פתוחות. אינני מאמין שניסו לאנוס אותו אצלנו. הוא בריא וחזק ואי אפשר להשתלט עליו בכוח?

"אנחנו לא מסגירים את הנערים החוסים (המסך בעמוד 28)